

- 3) Moet artikel 13, lid 4, van de verordening van de Commissie aldus worden uitgelegd dat de in de eerste vraag genoemde criteria op grond waarvan iemand wordt aangemerkt als gevestigd als bedrijfshoofd, in het nationale recht gepreciseerd of nader bepaald kunnen worden, of verleent de bepaling uitsluitend de bevoegdheid om het tijdstip van vestiging te bepalen?

(¹) Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (PB L 277, blz. 1).

(²) Verordening (EG) nr. 1974/2006 van de Commissie van 15 december 2006 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (PB L 368, blz. 15).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) op 1 december 2011 — TVI Televisão Independente SA/ Fazenda Pública

(Zaak C-618/11)

(2012/C 49/26)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TVI Televisão Independente SA

Verwerende partij: Fazenda Pública

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 16, lid 1, CIVA, zoals uitgelegd in de bestreden beslissing (in die zin dat de heffing voor de uitzending van commerciële reclame samenhangt met de verrichting van reclamediensdiensten en dus voor de btw-heffing moet worden opgenomen in de grondslag voor de belasting van de dienstverrichting) verenigbaar met artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388) van de Raad (¹) (thans artikel 73 van richtlijn 2006/112/EG (²) van de Raad van 28 november 2006), inzonderheid met het begrip „wat de leverancier of dienstverrichter voor deze handelingen als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen”?
- 2) Is artikel 16, lid 6, sub c, CIVA, zoals uitgelegd in de bestreden beslissing (in die zin dat de heffing voor de uitzending van commerciële reclame niet een bedrag is dat namens en voor rekening van de ontvanger van de dienst wordt betaald, ook al wordt zij boekhoudkundig als doorlopende post geboekt en is zij bestemd om te worden afgedragen aan openbare lichamen, zodat zij voor de btw-heffing niet moet worden uitgesloten van de belastbare grondslag), verenigbaar met artikel 11, A, lid 3, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388) van de Raad (thans artikel 79, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006), inzonderheid met het begrip „door een belasting-

plichtige van de afnemer als terugbetaling van in naam en voor rekening van laatstgenoemden gemaakte kosten ontvangen bedragen die in de boekhouding van de belastingplichtige als doorlopende posten voorkomen”?

(¹) Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

(²) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank te Brussel (België) op 30 november 2011 — Patricia Dumont de Chassart/RKW — Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

(Zaak C-619/11)

(2012/C 49/27)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Patricia Dumont de Chassart

Verwerende partij: RKW — Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Prejudiciële vraag

„Schendt artikel 79, lid 1, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (¹), de algemene beginselen van gelijkheid en non-discriminatie, neergelegd in, onder meer, artikel 14 van het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, in voorkomend geval gelezen in samenhang met de artikelen 17, 39 en/of 43 van de geconsolideerde versie van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, wanneer het aldus wordt uitgelegd dat enkel de overleden ouder in aanmerking komt voor toepassing van de in artikel 72 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen voorziene gelijkstellingsregels voor de tijdvakken van verzekering, werkzaamheden anders dan in loondienst of van arbeid, zodat artikel 56 bis, § 1, van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag de overlevende ouder, ongeacht zijn nationaliteit maar voor zover hij een onderdaan is van een lidstaat of binnen de personele werkingssfeer van verordening (EEG) nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen valt, die in een ander land van de Europese Unie heeft gewerkt gedurende het in artikel 56 bis, § 1, van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voorziene tijdvak van twaalf maanden, de mogelijkheid ontnaemt het bewijs te leveren dat hij voldoet aan de voorwaarde dat

hij, als begunstigde in de zin van artikel 51, § 3, 1°, van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag, aanspraak had kunnen maken op zes maandelijks forfaitaire bijslagen in de loop van de twaalf maanden die aan het overlijden voorafgaan, terwijl de overlevende ouder, ongeacht of hij de Belgische dan wel de nationaliteit van een andere lidstaat van de Europese Unie heeft, die gedurende het in artikel 56 bis, § 1, van de op 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voorziene tijdvak van twaalf maanden uitsluitend in België heeft gewerkt, in voorkomend geval omdat hij nooit het Belgische grondgebied heeft verlaten, wél dat bewijs zou mogen leveren.”

(¹) PB L 149, blz. 2.

Hogere voorziening ingesteld op 8 december 2011 door Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 20 september 2011 in zaak T-298/09, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Europese Commissie

(Zaak C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (vertegenwoordigers: N. Korogiannakis, M. Dermitzakis, Δικηγόροι)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

- het arrest van het Gerecht te vernietigen;
- zijn volledige rechtsmacht uit te oefenen en het besluit van DG EAC om rekwirante op grond van de offertes die zij had ingediend in het kader van de openbare oproep tot inschrijving EAC/01/2008 voor externe dienstverlening voor onderwijsprogramma's (ESP-ISEP), perceel 1 „Ontwikkeling en onderhoud van informatiesystemen” en perceel 2 „Onderzoek, testen, opleiding en bijstand inzake informatiesystemen” (PB 2008/S 158-212752), te kiezen als tweede contractant in het cascademechanisme, dat rekwirante is meegedeeld bij twee afzonderlijke brieven van 12 mei 2009, nietig te verklaren, alsook overeenkomstig de oude artikelen 225, 235 en 288 EG (thans artikelen 256, 268 en 340 VWEU) uitspraak te doen over het verzoek om vergoeding van de wegens de betrokken aanbestedingsprocedure geleden schade van 9 544 480 EUR (3 945 040 EUR voor perceel 1 en 5 599 440 EUR voor perceel 2);
- subsidiair, de zaak te verwijzen naar het Gerecht voor een beslissing ten gronde;
- de Commissie te verwijzen in de gerechtelijke en buitengerechtelijke kosten die rekwirante in het kader van deze

hogere voorziening en van de oorspronkelijke vordering tot nietigverklaring voor het Gerecht heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Rekwirante baseert haar hogere voorziening op één middel, dat betrekking heeft op de onjuiste uitlegging van artikel 100, lid 2, van het Financieel Reglement (¹) en artikel 149, lid 2, van de uitvoeringsvoorschriften.
- 2) Rekwirante vordert nietigverklaring van het arrest in zaak T-298/09, daar de Commissie niet binnen de gestelde termijn heeft voldaan aan artikel 100, lid 2, van het Financieel Reglement en artikel 149, lid 2, van de uitvoeringsvoorschriften, hetgeen een wezenlijk vormvoorschrift vormt. Bovendien kan de beperkte informatie die met vertraging aan rekwirante is meegedeeld, in geen geval worden geacht toe-reikend te zijn en te voldoen aan de in artikel 100, lid 2, van het Financieel Reglement neergelegde motiveringsplicht, aangezien zij geen motivering of rechtvaardiging voor de evaluatie verschaft en geen gegevens betreffende de kenmerken en de specifieke voordelen van de best geklasseerde inschrijver bevat.

(¹) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) op 12 december 2011 — TVI Televisão Independente SA/ Fazenda Pública

(Zaak C-637/11)

(2012/C 49/29)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TVI Televisão Independente SA

Verwerende partij: Fazenda Pública

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 16, lid 1, CIVA, zoals uitgelegd in de bestreden beslissing (in die zin dat de heffing voor de uitzending van commerciële reclame samenhangt met de verrichting van reclamediensdiensten en dus voor de btw-heffing moet worden opgenomen in de grondslag voor de belasting van de dienstverrichting) verenigbaar met artikel 11, A, lid 1, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388) van de Raad (¹) (thans artikel 73 van richtlijn 2006/112/EG (²) van de Raad van 28 november 2006), inzonderheid met het begrip „wat de leverancier of dienstverrichter voor deze handelingen als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen”?